

Sercan Sevgili¹
Politika Analisti

Ekin Dağlı²
Araştırmacı

SU KESİNTİLERİ ÜZERİNDEN ANKARA’NIN PLANLAMA KRİZİNİ OKUMAK

DEĞERLENDİRME NOTU

Başkent Ankara, 2025 yılı boyunca küresel iklim değişikliğinin yerel ölçekteki en sert yansımalarından birini tecrübe etmiştir. Meteorolojik göstergelerin işaret ettiği kuraklık, baraj havzalarındaki birikimi hızla aşağı çekerken bu düşüşü “kriz” düzeyine taşıyan asıl dinamikler, şehrin kentleşme rejiminde biriken kırılganlıklardır. Ocak 2026 itibarıyla barajlardaki aktif kullanılabilir su hacminin %1,36 gibi teknik tükeniş seviyesine gerilemesi, sistemi olağanüstü bir kriz ile karşı karşıya getirmiştir. ASKİ’nin kriz yönetimi protokollerinin uygulandığı, “ölü hacim”den³ su çekildiği ve dönüşümlü kesintilerin yaşandığı bu dönemde, uzun yıllara yayılan imar kararlarıyla hızlanan yapılaşma ivmesi ve nüfus artışının yarattığı talep baskısı, krizin derinleşmesinde belirleyici olmuştur. Ortaya çıkan tablo, Ankara’nın su güvenliğinde “kırmızı alarm” düzeyine gelindiğini ve durumun yalnızca tasarruf çağrılılarıyla değil, karar alma süreçleri ile kentleşme politikalarının bütüncül biçimde ele alınmasıyla yönetilebilecek kritik bir eşiğe ulaştığını göstermektedir.

2025 boyunca yayımlanan su kesintisi duyuruları; altyapı performansına ilişkin ayrıntılı, güncel ve bütünlük teknik verinin sınırlı olduğu bir dönemde, krizin kent içinde nerede ve nasıl görünür olduğunu izleme imkânı tanıyan pratik bir “mekânsal iz” üretmiştir. Bu nedenle çalışma, güncel veriler ve haber akışıyla birlikte kesinti duyurularını da bir okuma malzemesi olarak kullanarak Ankara’daki su sorununun anatomisini çıkarmayı amaçlamaktadır.

¹ <https://www.tepav.org.tr/tr/ekibimiz/s/1461/Sercan+Sevgili>

² <https://www.tepav.org.tr/tr/ekibimiz/s/1492>

Bu çalışmada ifade edilen bulgular, yorumlar, sonuçlar, öneriler ve görüşler tamamen yazarlarına aittir. TEPAV’ın resmi görüşü değildir. © TEPAV, aksi belirtilmedikçe her hakkı saklıdır.

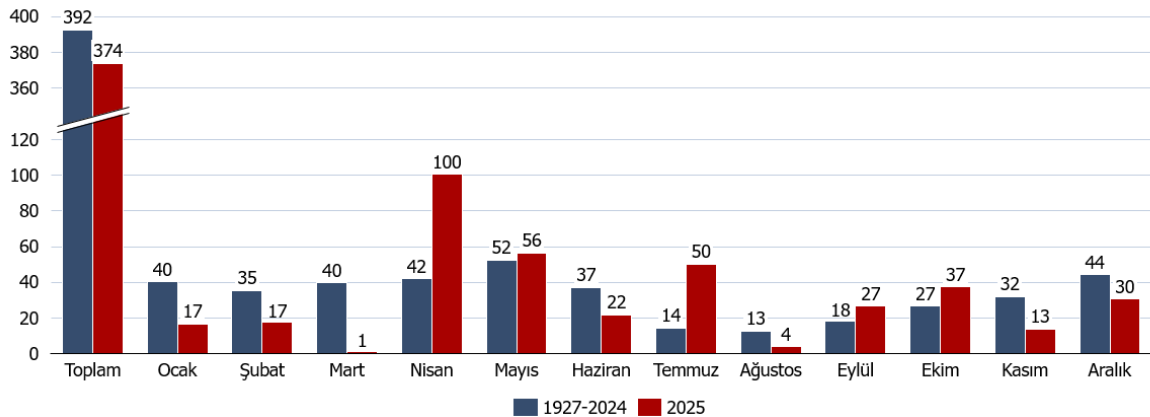
³ Bir baraj rezervuarındaki su alma yapılarının (tünel girişleri, kapaklar veya dip savak) en alt kotunun altında kalan ve normal işletme koşullarında yerçekimi (cazibe) ile şebekeye iletilmeyen su kütlesidir. Teknik planlamalarda genellikle baraj tabanında zamanla biriken tortu (sediment) ve balçık için ayrılan bu hacim, su

Değerlendirme notunun temel savı, yaşananların yalnızca meteorolojik bir “olağandışılık” olmadığı; kentleşme tercihleri, altyapı kapasitesi ile üstyapı büyümesi arasındaki kronik uyumsuzluk, su yönetiminde kurumsal/yetkisel parçalanma ve nüfus artış baskısının üst üste binmesiyle oluşmuş çok katmanlı bir yapısal sorun olduğudur. Başka bir ifadeyle, kriz son beş ya da on yılın “ani hatası” değil; uzun süre boyunca biriken kararlar silsilesinin iklim kaynaklı stres altında görünür hâle gelen sonucudur. Bu çerçevede not, su kesintilerini geçici bir arıza olarak değil, Ankara'nın planlama-altyapı eşgüdümü kapasitesini test eden bir gösterge olarak ele alacaktır.

Ankara'nın 2025 Su Krizi

Ankara'daki su kesintilerinin nedenini anlamak için öncelikle su ekosistemine giren su miktarını değerlendirmek gerekir. 2025, Ankara için meteorolojik kuraklığın belirginleştiği ve su arzını aşağı çeken koşulların yıl geneline yayıldığı bir dönem olmuştur. Şekil 1'in ortaya koyduğu gibi, toplam yağış uzun dönem ortalamasının altında seyrederken daha kritik olan husus, yağışın kış ve geç sonbahar gibi barajların yenilenmesi açısından stratejik olan dönemlerde zayıflamasıdır.

Şekil 1: Ankara'nın aylık toplam yağış miktarı ortalaması, mm, 1927-2024 ile 2025'in karşılaştırılması

Kaynak: Meteoroloji Genel Müdürlüğü, TEPAV Görselleştirmeleri

Yağışların kış ve geç sonbahar döneminde zayıflaması, barajlara bu dönemde gelen su miktarının da azalmasına sebep olmuştur. Şekil 2'de görüldüğü üzere 2023 yılında barajlara toplam 661 milyon m³ su gelirken bu rakam, 2024 yılında 404 milyon m³'e, 2025 yılında ise 182 milyon m³ seviyesine gerileyerek 2 yılda %72'lik bir düşüş göstermiştir. Özellikle kış ve geç sonbahar döneminde barajlara gelen suyun ay normallerinin çok altında kalması, kenti stok rezervleri tüketmeye mecbur bırakmıştır. Buna ek olarak, 2025 yazında aşırı sıcak hava dalgalarının gelmesi, baraj yüzeylerinden %10'a varan buharlaşma kayıplarına neden olmuş⁴, bunun sonucunda da mevcut kısıtlı kaynağın verimliliği daha da düşmüştür. Ocak 2026 itibarıyla toplam doluluk oranı %12,6 seviyesinde görünüyorsa da, şebekeye verilebilir **aktif su oranı %1,36**⁵'ya düşerek sistemin teknik iflasın eşiğine geldiğini göstermiştir. Ancak

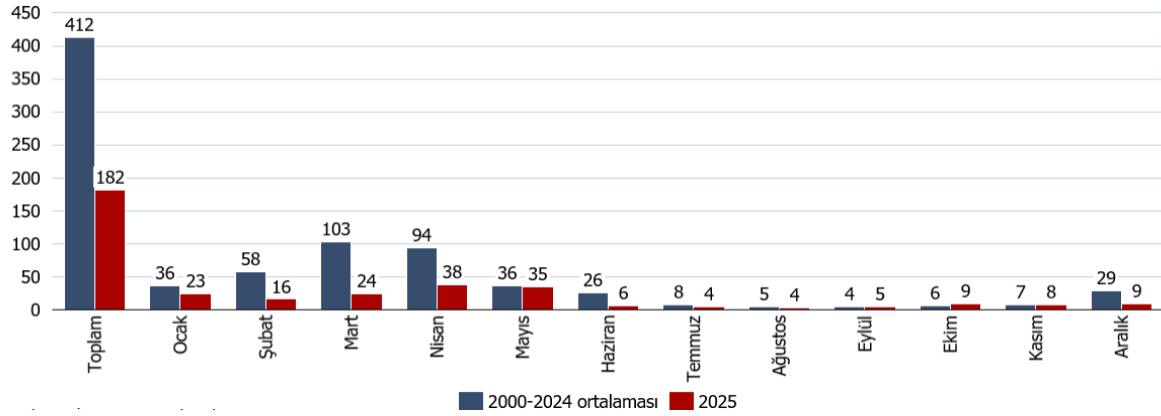
kalitesinin riskli olabilmesi nedeniyle standart "kullanılabilir aktif hacim" hesaplamalarına dahil edilmez. Ancak Ankara örneğinde olduğu gibi olağanüstü kuraklık ve acil durum senaryolarında, baraj gölü üzerine kurulan özel "yüzer pompa sistemleri" aracılığıyla bu statik suyun mekanik olarak çekilerek sisteme verilmesi mümkündür.

⁴ Gazete Oksijen. <https://gazeteoksijen.com/turkiye/abbden-erdogana-yanit-ankaraya-haftalardir-su-bile-verilemiyor-demek-gercekleri-ters-yuz-etmektir-261857>

⁵ Ekonomi Manşet. <https://www.ekonomimanset.com/ankara-daki-barajlarin-son-durumu-aski-acikladi>

2025'teki kuraklık, krizin tek nedeni değil; krizi mümkün kılan zemindir. Yağış rejimindeki sapma, sistemi daha yılın içinde düşük bir “emniyet payıyla” işletmeye itmiştir. Bu düşük emniyet payı, talep baskısı ve altyapı kapasitesiyle birleştiğinde ise su güvenliğini kırılganlaştıran zinciri başlatmıştır.

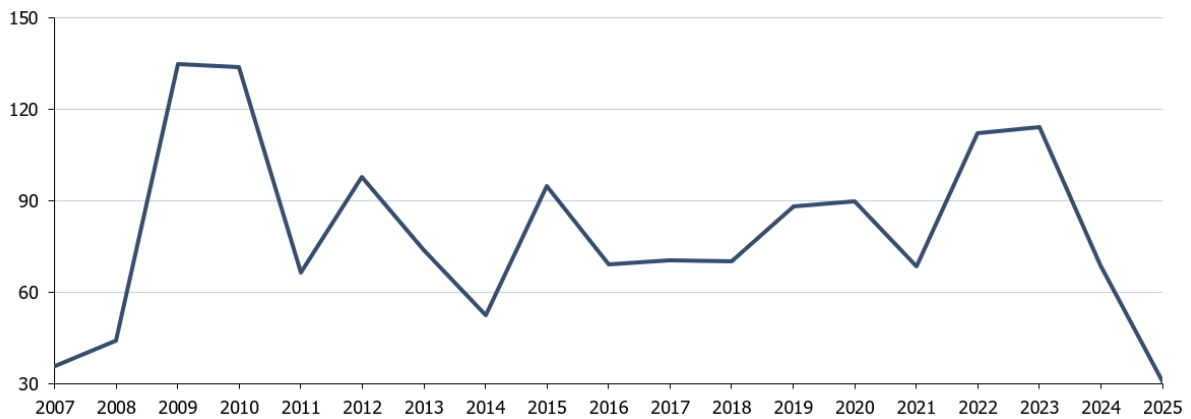
Şekil 2: Ankara’da aylık barajlara gelen su miktarı, milyon metreküp, 2000 - 2024 ile 2025

Kaynak: ASKİ, TEPAV Hesaplamaları

Kişi başına düşen su miktarı, su krizinin “doğal arz” boyutunu kentleşmenin ürettiği “talep” boyutuyla aynı ölçekte buluşturan kritik bir göstergedir: Barajlara gelen su azalırken nüfus arttığı zaman, sistemin kişi başına sunduğu su payı hızla daralır. Şekil 3, Ankara’da kişi başına düşen su miktarının 2007-2023 döneminde dalgalı bir seyir izlediğini; ancak 2024-2025 kırılmasının bu dalgalanmanın olağan sınırlarını aşıp göstergenin son 20 yılın en düşük düzeyine indiğini ortaya koymaktadır. Başka bir deyişle, meteorolojik kuraklık tek başına bir “şok” üretirken nüfus artışı bu şoku kent ölçeğinde daha sert hissedilen bir baskıya çeviren çarpan etkisi yaratmıştır.

Şekil 3: Ankara’da kişi başına düşen su miktarı, metreküp, 2007 - 2025

Kaynak: ASKİ, TÜİK ADNKS, TEPAV Hesaplamaları

*İlgili senede barajlara gelen su miktarının nüfusa bölünmesi ile hesaplanmıştır.

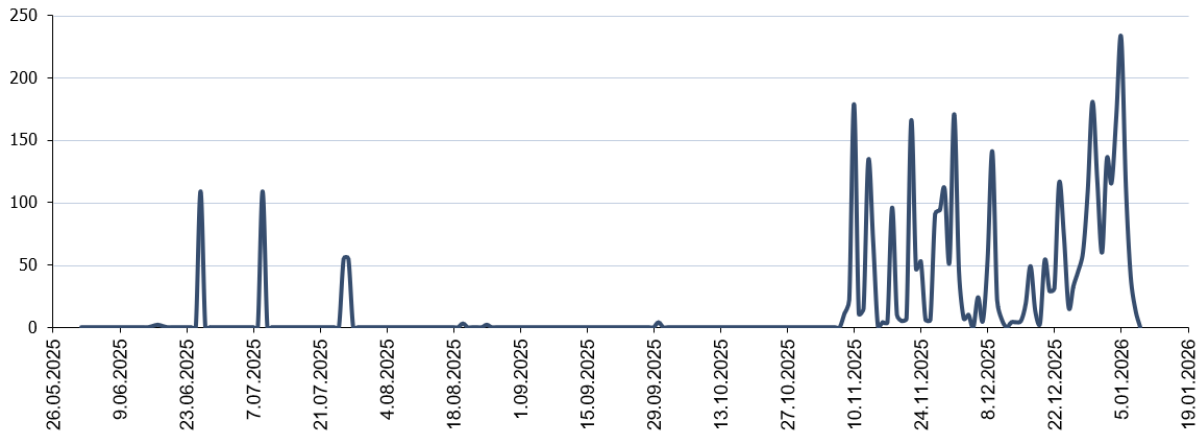
Bu açıdan 2024, kuraklık etkisinin kişi başına düşen su göstergesinde belirginleştiği ilk eşik; 2025 ise bu eşiğin hızla “kritik” bir düzeye gerilediği yıl olarak okunmalıdır. 2008’den bu yana kişi başına düşen su 50 m³ bandının altına inmemişken 2025’te göstergenin 30 m³ seviyesine kadar düşmesi, Ankara’nın su güvenliğinin yalnızca geçici bir arz daralmasıyla değil, aynı

zamanda büyüyen bir kentsel talep yapısıyla karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Bu noktada sorun, “baraj doluluğu” ifadesinden daha geniş bir çerçeveye taşınır. Kentsel büyüme, su arzının iklim etkileriyle daraldığı koşullarda dahi aynı hız ve biçimde sürdüğünde, su yönetimi kaçınılmaz olarak olağan işletimden olağanüstü işleme kayar; kesinti, kısıtlama ve acil tasarruf rejimleri kalıcılığa riski taşır.

Su Krizinin Yönetimi

Kişi başına düşen su miktarının 20 yılın en düşük seviyesinde olduğu Ekim 2025 - Şubat 2026 dönemindeki kriz yönetimi, su kesintileri ve teknik zorlukların gölgesinde geçmiştir. Krizin ayak sesleri, sonbahar yağışlarının gelmemesiyle duyulmaya başlanmıştır. Ekim ayında ASKİ, özellikle Gölbaşı, Mamak ve Etimesgut gibi uç noktalarda basınç düşüklüğü yaşamaya başlamıştır. Aralık ayında barajlara gelen suyun beklenen seviyenin çok altında kalması, rezervlerin hızla erimesine yol açmıştır. ASKİ, su dağıtım stratejisini değiştirerek suyu barajlardan kontrollü çekmeye başlamıştır. Polatlı ve çevresinde yaşanan kronikleşmiş kesintiler bu dönemde artmıştır⁶. Ocak ayının ilk haftası, krizin pik yaptığı dönemdir. Aktif doluluk oranının %1 civarına inmesiyle birlikte, ASKİ resmi olarak "dönüşümlü su kesintisi" programını devreye almıştır.

Şekil 4: Ankara’da su kesintisi olan toplam mahalle sayısı, Mayıs 2025 - Ocak 2026

Kaynak: ASKİ, TEPAV Hesaplamaları

Teknik sorunlar ele alındığında ise 3 mesele öne çıkmaktadır:

- **Pompa Bağımlılığı ve Enerji Maliyeti:** Suyun her rakıma sorunsuz biçimde ulaşabilmesi için barajların belirli bir doluluk seviyesini koruması gerekir. Doluluk oranı düştüğünde, barajdaki su kütlesinin oluşturduğu hidrostatik basınç azalır; bu da özellikle yüksek kotlara su iletimini zorlaştırabilir. Buna karşılık, elektrik dağıtımında yüksek rakım tek başına benzer bir sorun yaratmaz; iletim ve dağıtım şebekesi gerilim dönüşümleri ve ekipman tasarımıyla farklı kotlarda çalışacak şekilde planlanır. Baraj seviyelerinin düşmesiyle suyun cazibeyle akışı durmuş, sistem tamamen devasa pompa istasyonlarına bağımlı hale gelmiştir. Kesikköprü Barajı’ndan (Kızılırmak suyu)

⁶ ASKİ. <https://www.aski.gov.tr/tr/baraj.aspx>

100 km mesafeden ve yüksek kot farkıyla su basılması, ASKİ’nin enerji maliyetlerini katlamıştır⁷.

- **Dip Suyu Kullanımı:** Rezervlerin tükenme noktasına gelmesiyle (Eğrekkaya %22, Çamlıdere %14), baraj göllerinin ortasına "yüzer pompa sistemleri" kurularak⁸, normalde kullanılmayan ölü hacimdeki sular şebekeye verilmiştir.
- **Koordinasyon Eksikliği (DSİ vs. Yerel Yönetim):** ASKİ, Mart 2025’te kuraklık önlemlerini devreye alsa da, yeni baraj projeleri ve kaynak planlamasında yaşanan yetki tartışmaları çözümün gecikmesine neden olmaktadır⁹.

Kuraklık ve teknik aksaklıklar su krizini derinleştiren etkenler olmuşlardır, ancak krizi sadece bunlarla açıklamak meseleyi derinlemesine anlama ve çözme yetisini kısıtlamak demek olacaktır.

Su Krizi Bir Planlama Problemidir

Ankara’daki su krizini derinleştiren temel etkenlerden biri, kuraklıkla birlikte devreye giren kentsel büyüme biçimi ve bu büyümeyi taşıması gereken altyapı kapasitesi arasındaki uzun süreli uyumsuzluktur. Sorun belirli bir yılın ya da tek bir yönetim döneminin “ani hatası” olmaktan çok, kentin mekânsal gelişiminin yıllar içinde biriktirdiği planlama tercihleri, imar pratikleri ve yatırım önceliklerinden oluşan yapısal bir zemine dayanır. Nüfus artışı ve yeni yerleşim alanlarının hızla devreye girmesi ise bu zemini kuraklığın yarattığı arz daralması karşısında daha erken ve daha sert bir biçimde görünür kılmış, yapısal problemler bütününe nüfus artışının eklenmesiyle birlikte Ankara halkı kaçınılmazı erken yaşamıştır.

İlk olarak, dere yataklarına müdahale Ankara’nın hidrolojik mantığı açısından kritik bir kırılma yaratmıştır. Derelerin üzerinin kapatılması, akış güzergâhlarının yapılaşma ile kesilmesi ve doğal drenaj ağının parçalanması; yalnızca taşkın riskini artıran bir çevre sorunu değil, aynı zamanda kentin suyla kurduğu ilişkiyi zayıflatan bir altyapı problemidir. Doğal akış rejiminin bozulması; yağmur suyunun yönetimini zorlaştırır, kentsel suyun toplanması-taşınaması-yeniden kullanımı gibi döngüsel seçenekleri daraltır ve yağmur suyu ile atık su sistemlerinin sağlıklı ayrışması için gereken mühendislik düzenini karmaşılaştırır. Böylece kent, bir yandan suyu “kaynak” olarak daha az biriktiren, diğer yandan suyu “risk” olarak daha fazla yönetmek zorunda kalan bir düzene itilmiş olur.

İkinci olarak, yüksek yoğunluklu/dikey yapılaşma ile altyapı yatırımları arasındaki senkron eksikliği, krizin işletim boyutunu ağırlaştırmıştır. Şehirleşme özellikle 1980’lerden itibaren belirgin biçimde hız kazanmış; bu dönemde kırdan kente göçün artmasıyla birlikte hızlı ve çoğu zaman plansız bir kentleşme süreci yaygınlaşmıştır. Bunun sonucunda ise üstyapı hızlı biçimde büyürken bu yoğunluğu taşıyacak iletim-dağıtım altyapısının aynı hızda güçlendirilmemesi; suyun şebekede “normal koşullarda” taşınabildiği, ancak stres altında (düşük rezerv, basınç dalgalanmaları, işletim stratejisinin sık değişmesi gibi durumlarda) kırılanlaştığı bir işletim rejimi üretmiştir. Özellikle yüksek katlı yapı stokunun yoğunlaştığı bölgelerde, kot/basınç ilişkisi daha hassas hâle gelir: sistem basıncı düştüğünde üst katlara suyun ulaşması zorlaşabilir; basıncın sık ayarlanması ise boru hatlarında yıpranma riskini

⁷ Hürriyet. <https://www.hurriyet.com.tr/bilgi/galeri/ankarada-sular-zaman-saat-kacta-gelecek-askiden-aciklama-geldi-43001958>

⁸ Gazete Oksijen. <https://gazeteoksijen.com/turkiye/abbden-erdogana-yanit-ankaraya-haftalardir-su-bile-verilemiyor-demek-gercekleri-ters-yuz-etmektir-261857>

artırıp kayıp/kaçak oranlarının artmasına neden olabilir. Asıl mesele rant kaygısı ile gelişen kentsel yoğunluğun altyapı kapasitesiyle birlikte planlanmamasıdır.

Üçüncü olarak, iskân ve ruhsat süreçlerindeki aksaklıklar kentsel su hizmetinin bütünlüklü planlanmasını zorlaştıran bir başka katmanı oluşturur. Yapı stokunun bir kısmının resmî süreçlerle tam uyumlu biçimde devreye girmemesi, altyapı yatırımlarının etaplanmasını ve talep projeksiyonlarını bulanıklaştırabilir; bazı bölgelerde hizmet götürme-yenileme önceliklerinin gecikmesine yol açabilir. Bu tür belirsizlikler, şebeke yatırımlarının “zamanında ve doğru yerde” yapılmasını güçleştirerek sistemin genel taşıma kapasitesi üzerinde ilave bir baskı yaratır.

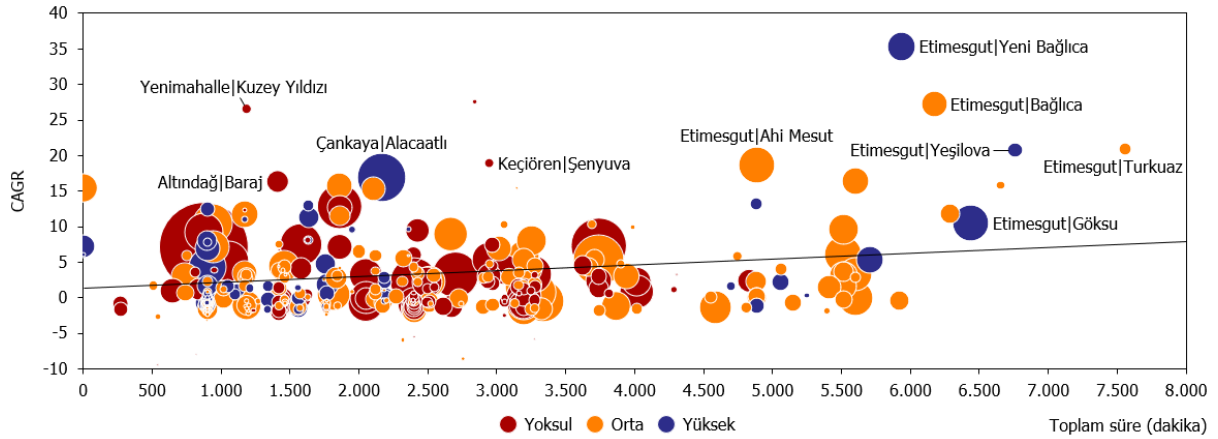
Özetle, Ankara’daki su krizinin kentleşme boyutu, tek tek olayların toplamı değil; drenaj ağının dönüşmesi, yoğunluk artışının altyapıyla eşgüdümsüz ilerlemesi ve yapılaşma süreçlerindeki kurumsal/teknik aksaklıkların üst üste binmesiyle oluşan birikimli bir sonuçtur. Bu bölümün devamında, bu kentleşme dinamiklerinin kuraklık koşullarında su kesintilerine uzanan zinciri nasıl hızlandırdığı, daha somut göstergelerle tartışılacaktır.

Krizin Mekânsal Dağılımı

Kentleşme dinamiklerinin etkisini en çok gösterdiği bölgeler, özellikle şehrin çeperlerinde konumlanmış olan ilçeler ve mahallelerdir. Bunun başlıca sebebi ise kentin coğrafi olarak bir çanağa sıkışmış olmasından dolayı büyümenin sadece çeperlerde gerçekleşiyor olmasıdır. 2007-2024 döneminde Ankara’nın senelik nüfus artış hızı %1,6 seviyesinde gerçekleşmişken bu oran, Etimesgut’ta %4,4, Gölbaşı’nda %4,2 ve Pursaklar’da %3,8 olarak gerçekleşmiştir. Çanağın içerisinde bulunan ilçelerde ise bu oran sırasıyla Çankaya’da %1,2, Keçiören’de %1,1 ve Altındağ’da %0,8 olup her üç ilçe de Ankara ortalamasının gerisinde kalmıştır. Sonuç olarak, kentsel büyüme kontrolsüz ve orantısız olarak gerçekleşmiş, nüfus artışı çeperlerde yoğunlaşmıştır.

Son 3 ayda en çok su kesintisi yaşanmış olan mahallelere bakıldığında ise bunların özellikle son 20 senede hızlı büyümüş ve şehrin çeperlerinde bulunan mahalleler olduğu saptanmıştır. Ankara’nın bütününde bulunan mahalleler üzerinde yapılan incelemeler sonucunda da Şekil 5’te görüldüğü üzere su kesinti süreleri ile nüfus artış hızı arasında korelasyon olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, hızlı yapılaşan mahallelerde altyapının daha kırılgan olması nedeniyle kayıp-kaçak oranlarının arttığı ve su kesintileri sırasında bu mahallelerin öncelikli olarak kesinti uygulanan bölgeler haline geldiği görüşünü desteklemektedir. Nüfusu en hızlı artan ve yeni yerleşime açılan bölgelerde altyapı ile üstyapı arasındaki uyumsuzluk belirginleşmiş; bu bölgelerde kesintiler daha sık yaşanmış, ancak binaların yeni ve su depolu olması nedeniyle kesintiler çoğu zaman hissedilmemiştir. Buna karşın ortaya çıkan tablo, sorunun temelinde bir kentleşme problemi bulunduğunu göstermektedir.

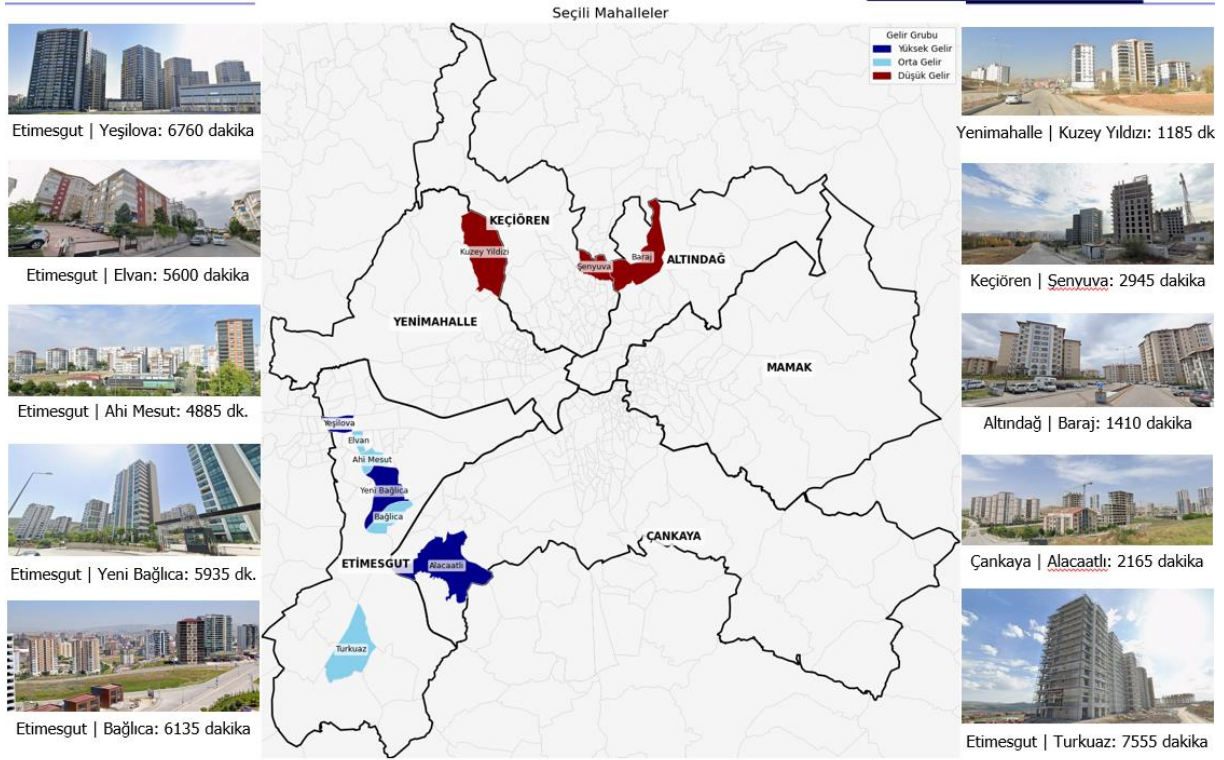
Şekil 5: Mahallelerin 2007- 2024 dönemi senelik nüfus büyüme hızı ile su kesintisi bağlantısı, 2025

Kaynak: ASKİ, Endeksa, TÜİK ADNKS, TEPAV Hesaplamaları

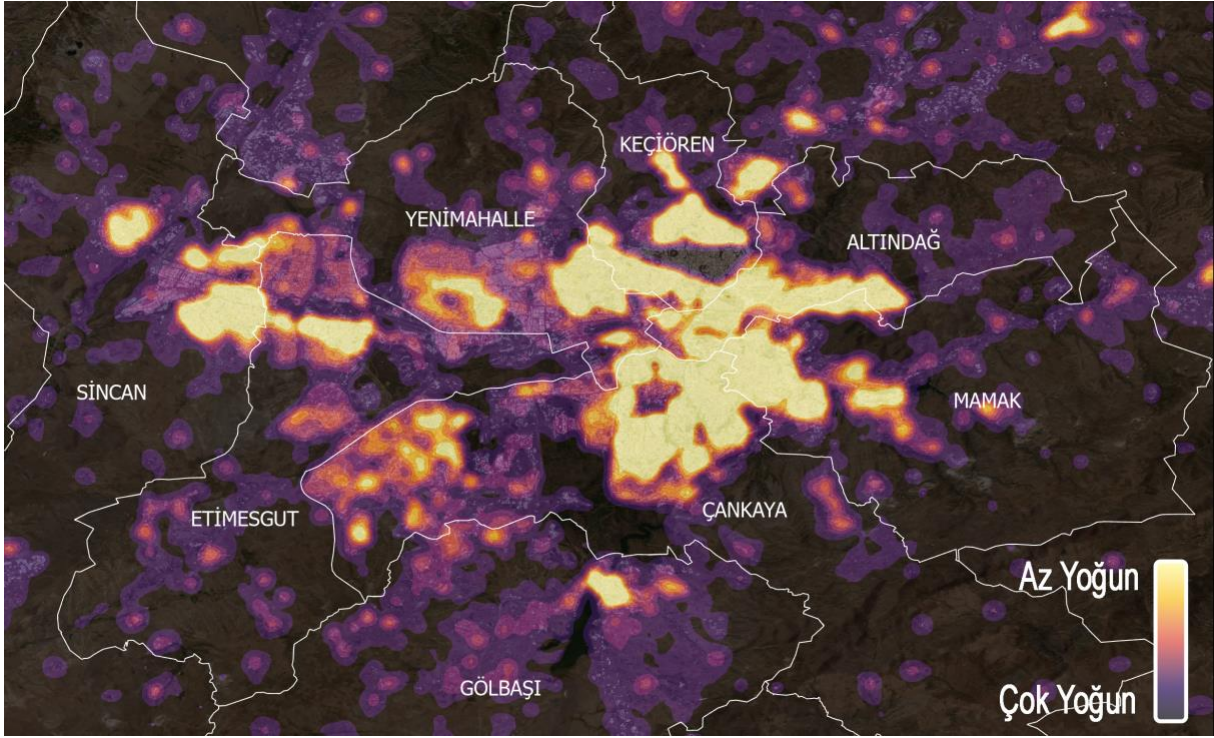
Ankara'da senelik nüfus artış hızı en yüksek olan 10 mahallenin 6'sı Etimesgut'ta (Yeni Bağlıca, Bağlıca, Yeşilova, Ahi Mesut, Turkuaz ve Elvan), 4'ü ise sırasıyla Keçiören'de (Kuzey Yıldızı ve Şenyuva), Çankaya'da (Alacaatlı) ve Altındağ'da (Baraj) bulunmaktadır. Bu 10 mahallenin ortak özelliği, kentin çeperlerinde yer almaları ve yapılaşmanın büyük ölçüde yüksek katlı konut tipolojisi etrafında şekillenmesidir. Nüfusu en hızlı artmış olan ve yeni yerleşim olarak açılan bu bölgelerde altyapı-üstyapı uyumsuzluğu oluşmuş, bunun sonucunda da altyapı, üstyapıyı destekleyecek kapasite ve dirence sahip olamamıştır. Bu durum, bu mahallelerde boruların daha kırılgan hale gelmesine ve kayıp/kaçak oranlarının artmasına neden olmuştur. Kayıp-kaçak oranlarının arttığının tespit edilmesi üzerine, Kasım 2025–Ocak 2026 döneminde kaybı azaltmak amacıyla öncelikle bu mahallelerde su kesintisi uygulanmıştır. Ancak binaların yeni ve depolu olması nedeniyle kesintiler büyük ölçüde hissedilmemiştir. Buna rağmen söz konusu durum, kent planlamasına ilişkin önemli bir eksikliğe işaret etmektedir.

Şekil 6. Ankara’da senelik nüfus artış hızı en yüksek olan mahalleler ve toplam su kesinti süreleri, CAGR (%), 2007 - 2024

Kaynak: ASKİ, TÜİK ADNKS, Google Maps, TEPAV Hesaplamaları

Yukarıdaki haritaya ek olarak Ankara’daki yüksek binaların mekânsal dağılımı incelendiğinde, su kesintilerinin en yoğun yaşandığı çeper mahallelerle anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Çayyolu–Bağlıca–Ümitköy koridoru ile Elvankent–Eryaman koridoru, kent merkezinin ardından yüksek katlı yapıların yoğunlaştığı başlıca yerleşim alanlarıdır. Öte yandan kentin en dış çeperinde yüksek katlı bina yoğunluğunun bir anda azalması, son yıllarda yaygınlaşan hobi bahçeli müstakil konut eğilimine işaret etmektedir. Ankara’nın çanak topografyası dikkate alındığında, suyun çanak tabanından daha yüksek kotlara taşınabilmesi için belirli bir hidrostatik basıncın ve dolayısıyla barajların belli bir doluluk seviyesinin korunması gerekmektedir. Bu dengenin bozulduğu dönemlerde, yüksek katlı yapıların bulunduğu yüksek kotlu bölgelerde su iletimi zorlaşmakta; basınç dalgalanmaları ise şebeke üzerinde ek yük oluşturarak altyapı arızalarını ve hasar riskini artırabilmektedir.

Şekil 7. Ankara’da yüksek katlı binaların yoğunluk haritası, 2025

Kaynak: Satellite Applications Catapult-Global Building Atlas, TEPAV Hesaplamaları

Sonuç

Ankara’da 2025-2026 döneminde tecrübe edilen ve kenti susuzlukla yüz yüze bırakan kriz, kamuoyunda sıklıkla dile getirilen "beklenmedik kuraklık" veya "yağış rejimindeki anlık sapmalar" gibi konjonktürel açıklamalarla geçirilemeyecek kadar derin yapısal köklere sahiptir. Meteorolojik verilerin işaret ettiği arz daralması, krizin yalnızca tetikleyicisi olmuş; asıl yıkıcı etki, kentin makro formunda yıllardır süregelen plansız büyüme, dere yataklarına yapılan müdahaleler ve altyapı kapasitesiyle uyumlu olmayan dikey yapılaşma tercihlerinin birikimli sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla yaşanan süreç, basit bir su kesintisi takviminden ziyade, kentin doğal kaynakları ile kentleşme pratikleri arasındaki dengenin iflas ettiğini gösteren bir "yönetim ve planlama krizi" olarak okunmalıdır.

Veriler ışığında yapılan analizler, su kesintilerinin kentin çeperlerinde ve nüfus artış hızının en yüksek olduğu bölgelerde yoğunlaşmasının tesadüf olmadığını; bunun altyapı ile üstyapı arasındaki makasın açılmasından kaynaklandığını net bir biçimde ortaya koymaktadır. Barajlardaki aktif doluluk oranının %1,36 gibi teknik tükeniş seviyesine gerilemesi ve sistemin "ölü hacim"den su çekmek zorunda kalması, mevcut su yönetim stratejisinin sürdürülebilirlik sınırını aştığının en somut göstergesidir. Hızlı yapılaşan bölgelerdeki altyapı kırılganlığı ve kayıp-kaçak oranlarının yüksekliği, kriz anlarında bu bölgeleri sistemin en zayıf halkası haline getirerek sorunun bir "kentleşme sorunu" olduğunu doğrulamaktadır.

Sonuç olarak, Ankara’nın su güvenliğini sağlamak, yalnızca yeni barajlar inşa etmek veya kriz anlarında acil durum protokollerini devreye sokmakla mümkün değildir. Çözüm, kentsel büyüme stratejisinin su kaynaklarının sınırlarını gözeterek yeniden kurgulanmasından, dere yataklarının doğal işlevlerine kavuşturulmasından ve kurumlar arası (DSİ-Yerel Yönetim) parçalı yetki yapısının bütüncül bir havza yönetimi modeline dönüştürülmesinden geçmektedir.

Aksi takdirde, iklim değişikliğinin artan baskısı altında, bugün "olağanüstü" olarak nitelendirilen su kesintileri ve arz krizleri, Ankara'nın "yeni normal" haline gelme riski taşımaktadır

Kaynakça

ASKİ Genel Müdürlüğü. (2026). *Baraj Doluluk Oranları ve Su İstatistikleri: 2025-2026 Dönemi*. <https://www.aski.gov.tr/tr/baraj.aspx>

Cumhuriyet. (2026, 3 Şubat). *ASKİ Ankara'daki barajların doluluk oranını açıkladı: Kritik seviye uyarısı*. <https://www.cumhuriyet.com.tr/turkiye/aski-ankara-daki-barajların-doluluk-oranini-acikladi-2475550>

Ekonomi Manşet. (2026, 26 Ocak). *Ankara'daki barajların son durumu: ASKİ açıkladı*. <https://www.ekonomimanset.com/ankara-daki-barajların-son-durumu-aski-acikladi>

Gazete Oksijen. (2026, 7 Ocak). *ABB'den Erdoğan'a yanıt: "Ankara'ya haftalardır su bile verilemiyor" demek gerçekleri ters yüz etmektir*. Gazete Oksijen. <https://gazeteoksijen.com/turkiye/abbden-erdogana-yanit-ankaraya-haftalardir-su-bile-verilemiyor-demek-gercekleri-ters-yuz-etmektir-261857>

Hürriyet. (2026, 7 Ocak). *Ankara'da bugün su kesintisi uygulanacak: 12 saat boyunca sular yok, vatandaş isyan etti*. <https://www.hurriyet.com.tr/bilgi/galeri/ankarada-sular-zaman-saat-kacta-gelecek-askiden-aciklama-geldi-43001958>